

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muzîca împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Mariana Munteanu (Popa) cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 12 iulie 2017, Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldasig”, intervenient accesoriu Mariana Munteanu (Popa) solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 17908,14 lei, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la data de 08 mai 2017 s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model xxxxx cu număr de înmatriculare xxxxxși autovehiculului de model xxxxx cu număr de înmatriculare xxxxx, ultimul îi aparține lui Alexei Muzîca.

Totodată, a indicat că prin decizia agentului constator vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut Mariana Munteanu (Popa), șoferul aflat la volanul autovehiculului de model xxxxx cu număr de înmatriculare xxxxx, asigurat la „Moldasig” SA, astfel încât consideră aplicabile în speță prevederile art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

De asemenea, a menționat că în vederea determinării întinderii pagubei suportate în urma accidentului rutier produs, „Moldasig” SA a efectuat examinarea autovehiculului de model xxxxx la „General Expert” SRL, valoarea prejudiciului cauzat ca rezultat al accidentului rutier fiind estimată la 64346,02 lei.

Reclamantul a afirmat că în baza actului de examinare a mijlocului de transport auto cu nr.xxxxx din 24 mai 2017, efectuat de către unitatea de specialitate

independentă „Exauto-Plus” SRL valoarea prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier a fost estimată la 82254,12 lei. Suplimentar, i s-a propus recondiționarea automobilului la una din stațiile specializate cu care conlucrează „Moldasig” SA la SRL „Garant Prest”. Deși, i s-a propus la depunerea cererii de despăgubire efectuarea lucrărilor la una din unitățile de specialitate acceptate de părți, a solicitat achitarea despăgubirii în numerar. Concomitent, s-a adresat personal către SRL „Garant Prest” pentru a-i fi calculat costul recondiționării autovehiculului, ca rezultat fiindu-i remisă factura nr.xxxx din 14 iunie 2017, în care figurează costul pieselor de schimb în sumă de 80650,80 lei, fără a fi luat în calcul prețul manoperei.

Conform răspunsului nr. xxxx din 19 iunie 2017, SA „Moldasig” a indicat că a fost întocmit dosarul de daune nr. xxxx, cuantumul despăgubirii a fost calculat de expertul independent „General Expert” SRL și nu are temei legal de a recalcula cuantumul despăgubirii de asigurare aprobat prin ordinul Directorului General.

La fel, a precizat că în reclamație a solicitat reexaminarea dosarului de daune, reevaluarea daunei luând în considerare constatările și costurile din actul de examinare a mijlocului de transport auto cu nr.xxxxx din 24 mai 2017 și factura nr.357 din 14 iunie 2017, prezentând și actele, însă SA „Moldasig” a refuzat în admiterea reclamațiilor.

Prin hotărârea din 03 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins integral ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Muzîca împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Mariana Munteanu (Popa) cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Alexei Muzîca și s-a menținut hotărârea din 03 septembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel citând prevederile art. 8 alin.(1), (2), art. 9 alin.(1), (2), art.512 alin.(1)-(3), art. 514, art. 572 alin.(1), (2), art. 666, art. 668, art.1301, art.1315 alin.(1) lit. b) Cod civil, art. 3, art. 4, art. 8 alin.(1), alin.(4), art. 19 alin.(1) lit. a), b), c), d), e), f), art.20 alin.(6), art.21 alin.(4), (5), art.22 alin.(1), art. 23 alin.(1)-(4), (6)-(8), (13), art.28 alin.(1), (2), (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2016 și raportându-le la circumstanțele cauzei, a conchis că concluzia instanței de fond este una corectă,

Concomitent, a reținut că, deși, reclamantul/apelant nu a fost de acord cu suma stabilită de autoritatea de specialitate convenită de ambele părți, nu a prezentat un raport de expertiză, nu a solicitat nici numirea unei eventuale expertize care să fie efectuate de către un expert autorizat, dar a optat să-i fie evaluat prejudiciul la o altă autoritate de specialitate agreată doar de reclamantul/apelant.

Rezultând din obiectul dedus judecății, instanța de apel a constatat că apelantul Alexei Muzîca nu este de acord cu suma despăgubirii de asigurare achitată de asigurător conform evaluării unității de specialitate, optând pentru evaluarea efectuată de expertul independent „Exauto-Plus” SRL, caz în care pretinde de la asigurătorul SA „Moldasig” încasarea diferenței de 17908,14 lei dintre suma achitată de asigurător și cea solicitată de asigurat, în condițiile în care contrar exigențelor prevăzute la art. 118 Cod de procedură civilă nu a probat cuantumul cheltuielilor real suportate. Or, calculul prezentat de către reclamant este unul estimativ, identic

cu calculul efectuat de către compania „General Expert” SRL, iar factura fiscală prezentată de către reclamantul/apelant Alexei Muzîca nu este o probă admisibilă și pertinentă în sensul art. 121 Cod de procedură civilă, nu conține date de identificare a reclamantului sau automobilului acestuia, în calitate de plătitor al pieselor auto este indicată compania „Trans Unit” SRL.

La fel, a punctat că realizarea unui drept-încasarea diferenței despăgubirii de asigurare în mărime de 17908,14 lei nu este realizat gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceea ce privește respectarea sarcinii probațiunii, partea care reclamă încălcarea unui drept prin prisma raționamentului instituit la art. 5 coroborat cu art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă urmează să demonstreze temeinicia acestuia, iar la caz apelantul Alexei Muzîca nu a realizat pe deplin această sarcină.

Totodată, instanța a apreciat ca fiind neprobat și argumentul apelantului precum că autovehiculul de model xxxxxx a fost reparat, în condițiile în care nu a prezentat instanței nicio probă în acest sens.

În consecință, instanța de apel a constatat în speță inexistența obligației SA „Moldasig” de a achita diferența despăgubirii de asigurare, în situația în care nu a fost probat pe deplin faptul că prejudiciul real cauzat proprietarului este în corelație echitabilă cu suma pretinsă de acesta în temeiul raportului de evaluare a pagubei nr. xxxxx din 24 mai 2017, întocmit de SRL „Exauto-Plus”, or, solicitarea de emitere a unei hotărâri noi în lipsa unui temei legal denotă netemeinicia acestora, motiv pentru care instanța de apel a menținut soluția primei instanțe.

Subsecvent cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a relevat că Alexei Muzîca nu dispune nici de dreptul de a pretinde compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, or, respingerea integrală a pretențiilor denotă necesitatea respingerii prin consecință a cererii de compensare a cheltuielilor de judecată.

La 15 iulie 2019, Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța nu a aplicat legea care trebuia a fi aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

De asemenea, a menționat că prin aprecierea efectuată, instanțele au dat dovadă de superficialitate, nu au combătut argumentele sale, luând o poziție de parțialitate.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 aprilie 2019, iar Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete, a declarat recurs la 15 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel participanților la proces la 27 mai 2019, prin intermediul poștei electronice, conform scrisorii de însoțire (f.d.162). Textul recursului denotă că părții recurente i-a fost adusă la cunoștință decizia instanței de apel la 27 mai 2019. Astfel, recursul declarat este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domete, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domente.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexei Muzîca, reprezentat de avocatul Marin Domente, împotriva deciziei din 18 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh